

УКРАЇНСЬКИЙ
„МІСІОНАР“
У БРАЗИЛІЇ

ПРЕСВЯТЕ
СЕРЦЕ
ІСУСА

БЛАГОСЛОВИ
ВИ: УКРАЇН
НАШІ ДОМ
І РОДИН

„MISSIONARIO UCRAINO NO BRASIL“

І
ЧИСЛО

СІЧЕНЬ, 1937

ІХ
РІЧНИК

Видавництво і друкарня ОО. Василян у Прудентополіс

„Український Місіонар у Бразилії“

релігійний місячник для українців-католиків.

Виходить кожного 1-го в місяці.

Видають ОО. Василіяни у Прудентополі

Річна передплата для:

Бразилії	4\$000
Півн. Америки і Канади	50 цт.
Аргентини	1 пеза
Польщі	1 зол.

„Missionário Ucraino no Brasil“

Periodico religioso, para os ucranianos catholicos.

Redigido pelos Padres da Ordem de São Basilio Magno em Prudentopolis.

(Supplemento da „Pracia“)

Assignatura annual no Brasil 4\$000.

Endereço:

„MISSIONAR“

Prudentopolis — Paraná — Brasil

РЕДАКЦІЯ застерігає собі право надіслані статті справляти і скорочувати. Рукописів не звертає.

НАШ КЛИЧ

Любі Читачі! Наш клич несеться до Ваших не лиш ух, але сердець: Ширіть катол. пресу! Нехай не буде ані одного між нами, хто не читав би писаного-рідного слова. Нехай не буде хати, ані колонії, де не загостив би наш „Місіонар“ — найлучший приятель християн-католиків і розрадник пригноблених та засумованих сердець. Те зерко, що він сіє — неодному просвітить розум і загриє зимне серце; направить наші погляди, утвердить переконання й захоронить від небезпеки. Хто читає Місіонар, нехай і другим дає читати. Придбаймо більше передплатників, а тим дуже буде тішитися Ісусове Серце, що є покровителем Місіонара. Найблищий місяць — себто: січень 1937 р. є внаслід для всіх Вас місяцем „Доброї і тальної преси“. При кожній нагоді заохочуймо інших до передплати, не вдовольняюся тим, що самі читаємо та не жалуймо того добра нашим братям і сестрам, бо хто придбає 5 нових передплатників Місіонара — дістає одне число даром; а хто 10 придбає, той одержить в нагороду гарний молитовник.

Ану — покажіть свою добру волю й охоту та звербуйте як найбільше читачів на спідуючий рік, але зачніть уже від нині ту ідейну роботу!

Преса добра й католицька то наш скарб, тож не марнуймо його й не омийнаймо, але самі читаймо й других заохочуймо. В місяці січні будуть усі книжки по змижених цінах, тому купуйте як найбільше друкованого слова, бо преса є провідником людства. Хто має пресу, той має світове значіння й повагу.

Замовляймо на 1937 рік свої укр.-католицькі часописи: „Праця“, „Самоосвітник“, „Календар Праці“ — вже вийшов, дуже гарний і цікавий. Молитовники й річні книжечки релігійні. Все можна дістати в нашій Виданні ОО. Василіяни у Прудентополі.

Вирівнюймо чимскорше передплату за катол. пресу, бо хто дає скоро й охотно, той подвійно дає! — каже Господь.

У К Р А Ї Н С Ь К И Й „МІСІОНАР” У Б Р А З И Л І Ї

ЧИСЛО 1

СІЧЕНЬ 1937

РІЧНИК XI

НОВИЙ 1937 РІК

Ах, стільки роботи! Коли я те все пороблю? І те... й те, а час минає. Вже 1937 рік...

Не журися, не турбуйся — не міряй часу роками, бо ще не знати чи завтра доживеш! Дивися, що сьогодні ти зробив! „Завтра“ ще не твоє. „Сьогодні“, твоїм обов'язком використати як найточніше, бо з таким „сьогодні“ складається твоє життя — твоя вічність. Сьогодні вповні до тебе належить, але про завтра ніхто тобі не ручить.

Сьогодні отже виконай усе найточніше, що до тебе належить; не відкладай на завтра, ані не уповай на те, що завтра краще тобі вдасться. Сьогодні рішися й установи собі таке:

Сьогодні отже хочу стерпіти другого,
Сьогодні хочу уникати гріха,
Сьогодні хочу послужити ближньому,
Сьогодні усуну зі серця гріх,
Сьогодні прощу своєму ближньому,
Сьогодні житиму побожно й свято,
Сьогодні розбуджу в собі запал до праці,
Сьогодні буду уникати злих товариств,
Сьогодні буду думати про спасення своєї душі,
Сьогодні не буду робити прикрости своїм родичам.

1937 рік має 52 тижні, або 365 днів. І 1937 рік має таких 365 „сьогодні“.. Який великий скарб я зберу для душі за 365 „сьогодні“, коли буду його мати завше на думці й перед очима. Мине 365 днів, мине 1937 рік, а для мене завше буде „сьогодні“, але повне заслуг і святости.

Дорогим Читачам, Передплатникам та Прихильникам Місіонаря, бажаємо зо сердечнім привітом щасливого й багатого в Боже благословення Нового Року!

Уникай зла, а чини добре!

В наших часах люди приймають за правду сліпо все те, що читають в книжках, газетах. Навіть не питають, чи ті речі згідні з правдою. Ба що більше! Так далеко поступають в своїй нерозвазі, що не потрафлять розрізнити правди від брехні. Для того тратять всяке пановання над собою і є готові приймати, уважати за правду найгірші баламутства.

Говоримо «з яким пристаєш, такимся стаєш». Це відноситься до приятеля, якого собі вибираємо. І го правда! Ще певніше можна сказати: »Яку книжку читаєш, таким станешся». Зла книжка є більше небезпечна чим злий товариш. Коли я хочу, то можу мати її завжди зі собою; можу її отворити і читати, коли мені подобається, чито в кімнаті, чи на проході, чи в поїзді, — в день і в ночі. І так злі засади, що містяться в таких злих книжках, входять в голову і в серце чоловіка. За якийсь час такий чоловік, що любить читати злі книжки, тратить любов до чесноти і всяку ревність до життя висшого, надприродного. Прещінь бачимо якими людьми сталися ті, що читали або ще читають заболоченого некаатолицьким брудом «Хлібороба».

Маємо уникати всього, що є зло. Послідовно не сміємо читати злих книжок, злих писем, злої преси, щоб не попасти в крайну безбожність. Але того мало! Ми повинні читати добрі книжки, добрі письма, — словом: потребуємо доброї преси! Чому? Для того, що чоловік через первородний гріх є схильний до злого. А щоб життя своє вести після законів Божих, маємо безнастанно боротися проти себе самих.

Щоб зло поступати, вистарчить піддатися схильностям нашої зіпсутої природи. А як хочемо добре жити, треба боротися, треба силуватися, треба поконувати себе самих. В тім помагає нам добра преса. Добра преса ставить перед нами очі, перед наш розум, правди об'явлені Богом, показує небезпеки котрих маємо уникати, подає середника, котрих маємо уживати, щоб виповнити завдання дане нам Богом так, щоб досягнути останню ціль, для котрої Господь Бог нас сотворив, то є небо.

Добра преса подає приміри геройської борби, подвиги добрих людей, угодників Божих, і тим заохочує нас, щоб і ми були вірні в Божій службі. Оповідает, що діється в світі, як поширюється царство Боже на землі, вона додає нам охоти і сили наслідувати добрі приміри. Для того то Папи останніх часів хвалять і заохочують всіх тих, котрим на серцю лежить слава Божа і спа-

сеньня безсмертних душ людських, щоб вони через добру пресу поширювали добрі і здорові засади.

Кожна християнська родина повинна мати в хаті добру газету як «Праця» і побожний місячник Місіонар. Коли члени тої родини будуть мати в себе добрі письма і добрі книжки, коли будуть їх читати розумно, тоді віра їх буде забезпечена, всі покуси і всі напади зі сторони злих людей не будуть мати на них жадного впливу.

Дуже важним обов'язком всіх нас є підтримати всіми силами добру, католицьку пресу, діло так важне в сучасну пору коли вороги виривають з нашого серця віру в Бога то всього, що рідне й дороге.

Січень — місяць доброї преси, тож користаймо! В цім році всіми силами спомагаймо укр. католицьку пресу.

Для Членів Апостольства Молитви За особливіші намірення св. Вітця

(Місячне намірення на січень).

Св. Отець як Найвищий Пастир вселенської кат. Церкви, видимий Заступник Ісуса Христа на землі та найлучший батько Христового стада, якому лежить на серці добро вічного спасіння так усіх християн як і поодиноких душ, має в цім 1937 році особливіші бажання та наміри. Бачить Він як катол. Церкву переслідують різними способами звироднілі сини, овіяні злим духом і бачить зіпсуті одиниці в родинах, що роздвоюють християнську суспільність, самим Христом злучене стадо і те якраз лежить Йому глибоко в серці.

А ми як підчинені Його діти, зі синівським довірям і любов'ю маємо обов'язок спомагати св. Вітця своїми молитвами, щоб Він міг при помочі наших молитов свої наміри перевести в діло.

Спасенні ці наміри, бож тут розходиться про наше власне-особисте добро: поширити Христове Царство по цілому світі, зєдинити християн в одне стадо під проводом одного пастиря Папи рим. та забезпечити і захоронити кат. Церков від заїлих і засліплених ворогів; вщипити любов і єдність у поодиноких наших родинах, а

тим способом запевнити нам вічне спасіння безсмертних душ.

В цім місяці весь світ буде молитися й лучити свої бажання з наміреннями св. Вітця, тому й ми молитися маємо як діти одної родини в наміренні свого батька. Цього року, дня 31. мая, св. Отець святкує 80 ліття своїх уродин, тож усі члени Ап. Мол. повинні той день пошанувати особливим торжеством, як не публично, то бодай приватно, щоб звеличати день уродин св. Вітця. Відгадуймо спасенні наміри св. Вітця й лучімся з ними, щоб тим успішніші були для кат. Церкви, бо добро Церкви—то добро наше спільне й особисте.

Намірення на кожній місяць назначує й затверджує св. Отець.

Місійне намірення: *За тих християн, що живуть між Магометанами.*

БОГОЯВЛЕННЯ

Велику ласку явив Бог над Йорданом. Ласку тим більшу для людського роду, що люди, яко потомки Адама, родилися з пятном первородного гріха і самі не були всілі позбутися тих страшних оков. Аж надійшла повнота часу. Та повнота часу, на яку ждали люди від тисячів літ, про яку так певно й так ясно предсказали пророки. Тоді родилося у Вифлеємі: мале Дитятко. А було воно, хоч на позір маленьке й немічне, то в дійсності всемогуче й всевsesильне. Це був обіцяний Месія, Спаситель людського роду.

Тихо і бідно завітав до нас Христос у своїм Різдві. Тихо і бідно прожив Спаситель між людьми 30 літ. Аж коли надійшов час, що від віків призначило Боже Провидіння, щоб Христос об'явив людям Божу науку, тоді Спаситель виступив прилюдно. А першим з тих прилюдних виступів, було хрещення Спасителя в Йордані. Тоді Г. Бог засвідчив Боже післанництво свого Сина, а для нас зійшла ласка бути відродженими і оновленими в святій купелі хрещення. Воно стало тією Тайною, що нівечить наслідки первородного гріха в душі чоловіка, що приносить йому ласку, а тим самим отвирає доступ до вічного щастя в небі. Чи ж може бути більша ласка для смертних людей? У Старім Завіті її не мали. Тому й доступ до неба був замкнений для старозавітніх пророків. Вони ждали на освободження через Христа, а ждати мусіли в першій степені *поза* небом, у так званім „аді“—передсінку вітців. Як подають св. Отці, старозавітні праведники не зазнавали в тім передсінку мук, але й не мали тієї щасливості, що в небі. Вони

не оглядали Божого Єства. А це оглядання якраз найбільшим щастям. Так з браку св. Хрищення, вони, хоч сходили з цього світа без тяжкого гріха на душі, то однак і без ласки освячаючої. В слід за тим не терпіли мук, але й не мали вічного щастя. Аж Христос висвободив їх згодом по своїм світлім Воскресенні.

Для нас ласка св. Хрищення є тому непомірно цінним і не-

заступленням даром. Ось, як у коротці висловлюється про це св. Павло в посланні до Тита, що саме читаємо, як нинішній *Апостол*:

„Сину Тите! Ласка Бога, нашого Спасителя, явилась усім людям, навчаючи нас, щоб ми виперлися безбожності і світських похотей, а жили в цьому світі тверезо і справедливо і побожно, очікуючи блаженної надії і приходу слави великого Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, що віддав себе самого за нас, щоб вибавити нас від усякого беззаконня і зробити собі з нас народ чистий, ревний до добрих діл. Коли ж явилася доброта і чоловіколюбє Бога, нашого Спасителя, не задля діл справедливости, які ми сповнили, а по своєму милосерді спас нас купіллю відродження і відновлення святого Духа, якого

влив на нас щедро через Ісуса Христа, нашого Спасителя, щоб ми оправдані його ласкою, стали по надії наслідниками вічного життя". (Тит, 2, 11 — 14, 3, 4 — 7).

Великий Апостол зясовує тут значення св. Хрищення. Господь дав нам ту св. Тайну не ізза наших заслуг, не задля діл справедливости, які ми сповнили, бо всі наші заслуги і всі наші діла справедливости не мають надприродної вартости, коли не в сповненні в стані освячуючої ласки. А людський рід перед одержанням св. Тайни Хрищення тої ласки не мав. Він утратив її через гріх прародича Адама. Доперва у св. Хрищенні вернулася нам давно втрачена ласка, а з нею надприродна вартість для всіх наших добрих діл і можливість зискати вічне щастя. Через Хрищення стаємо Божими дітьми і наново відроджуємося в купелі св. Духа. Душа заплямлена первородним гріхом, обмивається через ласку св. Духа, так як тіло обмиває вода св. Хрищення. Душа стає відновлена і відроджена в своїй первісній чистоті і ясності. З Божою ласкою дістає вона багато інших дарів і чеснот св. Духа. А все те дістаємо тільки з Божого милосердя. Бо власними силами людський рід ніколи не був би міг прибати так безмежного Божого дару. Його душа була заплямлена первородним гріхом і тому не була в стані придбати вічне щастя. А ласка Христа вмиває нашу душу в св. Хрищенні з плями гріха і робить її придатною заслужити на вічне щасливе життя в небі. Хрищення є тією першою і головною брамою, що отвирає людині двері неба. Без нього *не можна бути спасеним*. Це potwierдив Спаситель словами: „Хто не христиться водою і духом, не може увійти в царство небесне“. Тому як перше завдання апостольської праці приказує Христос своїм ученикам христити людей: „Ідіть і навчайте всі народи, хрестячи їх в ім'я Отця, Сина і св. Духа. Хто увірить і охреститься, той буде спасений, а хто не увірить буде осуджений“. Тому ті батьки, що не хрестять своїх дітей, грішать тяжко, бо позбавляють дитину оглядати Боже лице в щасливій вічності.

З того бачимо, як велику ласку дав нам Господь Бог у святій Тайні Хрищення. Ласка та тим більша, що вона нам не належиться. А тим цінніша, що через неї зискуємо можливість набути вічне щастя в небі. Ту велику подію, в якій Дух святий засвідчив Боже післанництво Христа у хвилі хрищення Спасителя в Йордані, описує нам св. *Євангеліє*:

„В той час прийшов Ісус з Галилеї над Йорданом до Йоана, щоб від нього христитися. Та Йоан збороняв Йому, кажучи: Мені треба в Тебе христитися, а Ти приходиш до мене? То Ісус сказав йому в відповідь: Лиши це тепер, бо так треба нам сповнити кожну правду. Тоді допустив Його. А Ісус охрищений вийшов зараз із води. І це отворилися Йому небеса. І він бачив Духа Божого, що злітав мов голуб і сховався на нього. І це голос з неба промовляє: Це мій Син улюблений, в якому я собі уподобав“ (Мат. 3, 13 — 17).

Спаситель приймає хрищення з рук чоловіка! А приймає, тому, щоб звершити правду. А та правда є, що кожний чоловік

на землі повинен прийняти хрищення. Бо без хрищення нема вступу до неба. Тому й Спаситель, яко Богочоловік, приймає хрищення для своєї людської природи. Бо Христос прийшов, щоб звершити кожний закон: сповнити кожну правду. А законом і правдою є, що хрищення конечно потрібне до узискання вічного щастя.

З хвилиною однак, коли Христос прийняв хрищення з рук Йоана, отвираються небеса і Дух святий сходить у постаті голуба. Ціла св. Тройця, всемогучий Бог Отець, Син і Дух святий, заповідають тоді світові безмежні ласки, а ласки ті має одержати людський рід через другу особу Пресвятої Тройці, Ісуса Христа нашого Господа. Бог Отець посвідчає свою любов до Христа, а тим самим дає свідоцтво всім присутнім, що Христос є Богом, є Сином Божим і тому Його наука є Божим словом.

Лучність всіх трьох Божих Осіб у св. Хрищенню дає для нас свідоцтво тих великих ласк, котрі дістає душа через ту св. Тайну. Тому обхід свята Богоявлення є для нас торжеством дуже радісним та милим. В це свято пригадуємо собі на безмежні ласки Спасителя, котрих ми стали співучасниками через св. Хрищення. То мимоволі мусить виринути у нас думка: Як я ужив тих ласк? Чи на добро? Чи не знівечив я тих прецінних Божих дарів? А коли так, то чому? Коли ж побачимо, що в нашій душі не все в ладі, стараймося чим скорше усунути перепони, направити попсоване і знова привести нашу душу у цей світлий стан Божої благодати, в якій вона находилася сейчас по прийняттю св. Хрещення.

Прегарний є наш обряд у сей великий день. Ідемо з процесією над ріку, а в руках держимо свічки, що представляють нам світло Божої ласки. А вже дуже гарний спомин лучиться з нашими трираменними свічками, так званими трійцями. Вони представляють нам світло Божої благодати від Пресв. Тройці, що явилася тоді при хрищенню Спасителя над Йорданом. Наш нарід з давен давна почитає з особливим відданнем св. Тройцю. В її честь побудовано много церков, а навіть наш народний знак є нічим іншим, як тою самою Тройцею, котру представляємо образово через трираменні свічки, а котрою значимо двері наших хат, стоділ і воріт. Це є прастарий наш звичай. Тому повинні ми зберігати той звичай, бо нагадує він нам великі і світлі події, про котрі так торжественно розказує нам св. Церква саме в нинішній день.

Так! Бог милосердний і щедрий, але для милосердних і щедрих. Нічого не притримає блеску родини, коли найліпший з її синів посвятиться Богові. Така страта є зиском; бо ж Богові не забракне ані на середниках, ані на ласкавості, щоб відплатити з процентом те, що йому пожертвується. — *Св. Ігнатій.*

Дивна подія

Чеські часописи записали таку цікаву подію: До пароха міста Михла, близько Праги, о. Шаха, прийшов в ночі о першій годині по опівночі його паламар і сказав, що одна тяжко хора жінка просить, щоби сейчас прийти до неї зі св. Тайнами, бо мабуть до рана не дочекає. При тім означив точно вулицю і дім, де вона живе. Парох відповів паламареві, щоби йшов до церкви і приготував все потрібне, а він зараз прийде. Паламар пішов. Священик скоро зібрався — але яке ж було його здивування, коли, хочачи вийти, спостеріг, що двері його дому є замкнені, так як він ще вечером замкнув, ідучи спати. Яким способом паламар міг увійти до його кімнати замкненими дверми? Не маючи іншої відповіді на ту загадку, пояснив собі так, що певно ввечір забув замкнути двері і вони самі замкнулися по відході паламаря. Але ще більше було його здивування коли прийшов до церкви і побачив, що і церква замкнена, а паламаря нема. Пішов тоді до його мешкання, що було недалеко церкви і застав його в глибокім сні. Він не знав о нічім.

Це незвичайно застановило священика. Але що він знав вулицю і число дому хорої, казав відімкнути церкву, забрав св. Тайни і враз з паламарем пустився до вказаного дому. Прийшовши там, запитали сторожа, чи є хто хорий в домі. Сторож відповів, що на третьому поверсі є хора одна жінка-вдова. Пішли до неї. Бідна жінка страшно здивувалася, коли побачила в своїй хаті священика. На його запит, чи посилала кого по него, відповіла, що ні. І далше розказала таке: Ціле своє життя жила вона дуже побожно. Що дня ходила на Службу Божу, часто сповідалася і причащалася. Від довгого часу лежить хора. Цей ночі, коло півночі, дуже їй погіршало. Зимні поти вдарили на ню, сили опустили її так, що не могла рушитися. А тут, як на те, нікого не було післяти по священика. Тоді почала гарячо молитися до Бога, щоб задержав її при життю бодай до ранку, доки не буде могла закликати священика.

Священик висповідав хору, запричастив і уділив св. Тайни елеопомазання. За пів години вона померла.

Цю подію годі інакше пояснити, як тільки тим, що милосердний Бог, в заплаті за побожне життя тої жінки, послав свого ангела, в виді паламаря, до священика, щоб вона не вмерла без св. Тайн.

Хто вірно служить Богові в життю, того Бог при смерті певно не опустить. — Яке життя, така смерть.

Молодість св. Василя Великого

(Заступник на місяць січень).

Св. Вас. Вел. являється на арені кат. Церкви саме в тім часі, що й його брат Грегорій. Прийшов св. Вас. на світ у краю Каппадокії, в місті Кесарії 329 р. Дитин-

ні літа перевів у Понті. Науки побирав у Царгороді, а потім в Атенах. Рідня його була дуже побожна. В часі науки в Атенах св. Василій бачив погане життя товариств, тому відсунувся від веселих товариських забав, а зібравши враз із Григорієм кружок побожних молодців, посвячував увесь час вільний від наук, на читання св. Письма й практикування євангельських чеснот. І вже тут оба вмовилися, що по скінчених науках посвятяться житті монашому. Св. Василій Вел. задля благородних чеснот і

великих талантів умових засіяв славою на цілу Каппадокію, однак душа його не мала спокою. Вас. здня на день почав більше відривати своє серце від світа й тужити за самотою. Але самому пускатися на таке трудне життя, видавалося Вас. річчю небезпечною. Тому то св. Макрина, сестра Василя порадила, щоб на якийсь час виїхав у світ і придивився до чужих краях, як то живуть ті славні пустиножителі, що їх тоді було повно в пустинях Сирії, Палестині й Єгипті.

Св. Василій удався до Александрії. На передмістю александрійським знайшов св. Василій монастир, заповнений монахами під проводом ігумена Порфірія. Побачив св. Василій перший раз, як монахи єгипські живуть, працюють, як моляться, як ширять Божу славу і по своїх силах спомагають ближніх. Вразіння з тяжкого життя єгипетських монахів, не затерлося на душі св. Василя до смерті. В пізніших літах писав св. Василій в своїм листі таке: „Я подивляю їх повздержність в їді, дивувався витривалості в працях, постійності в молитвах, як вони поконували сон, як не давали зломитися жадною нуждою тіла, як заховували завжди бодрість духа, в голоді й спразі, в холоді і убожестві нічого за тіло не дбаючи, ділом показували, що вони є лише подорожніми на цім світі, а вітчину свою мають в небі.

В своїй молодості знав Він лише дві дороги: до церкви й до школи. Бо ніжне його серце любило те, що подобається Г. Богу. Найбільша його чеснота - то винищення себе задля любови Бога і ближнього. Символом тої любови, представляють артисти-малюрі до сьогодні горючий стовп, що лучить небо зі землею. І звідсіля заслужив собі св. Василій ім'я „Великий“, бо хоч тілом був немичний і слабкий, то образ його великих чеснот наслідують не лише його сини-монахи св. Василя, але й побожні християни, що належать до тої кат. Церкви, в якій помер св. наш Отець і Заступник 1 січня 379 р. зі словами на устах: „В руці Твоїй Господи віддаю духа моєго“.

Бульмо й ми по взору св. Василя великими, але не гордістю, лише покорою й любов'ю, бо сказав Христос: „лише по тім пізнають вас, що ви мої ученики, як любите мати між собою“.

ОБ'ЯВЛЕННЯ ПРО ЕСПАНІЮ

В червні 1836 р. (якраз сто літ перед еспанською революцією) об'явило Серце Христове одній побожній монахині м. Марії Рафолс — дещо про теперішню еспанську революцію й про ці страшні спустошення, які тепер там діються. Вона на бажання Христа Спасителя списала ці об'явлення. Ісус Христос сказав їй, що ці об'явлення відносяться до того часу, коли віднайдуться ці списані об'явлення. «Доне моя, це письмо, яке тепер пишеш, знайде одна з твоїх доньок (т. є. монахиння цього самого чина) в січні 1936. р. Уважай, що ти не все будеш розуміти з того, що я тепер тобі буду говорити; але й не треба тобі всього розуміти, бо я це говорю не для тебе, але для інших моїх дітей, що пізніше будуть жити, бо придуть часи, коли їх дуже будуть переслідувати». Такий ворог буде їх переслідувати, «котрий схоче знищити релігію, а Мое ім'я стерти навіть з найменших закутин землі». «В тім то часі — пише вона далше, вороги Церкви будуть збезчещувати й збурювати церкви, святі образи будуть нищити, а передовсім будуть старатися стерти благословенне ім'я Бога з кожного закутка землі». І цей «дух злоби» навіть в Еспанії розпаношиться й тут ще з більшою лютістю, як в інших народах, безпереривно на тім буде трудитися, щоб вирвати християнську віру з сердець її жителів. «Одначе не бійся, хочби й які були середники, які видумують мої нещасні заблукані сини на це, щоб знищити віру в Еспанії, всетаки воно не вдасться їм. Я кажу тобі, для твого успокоєння й запевнення, що Я з любови до праведних душ, яких в Еспанії ніколи не забракне, до кінця віків буду над ними панувати й в особливий спосіб буду піклуватися ними, а мій образ по улицах й площах буде в почитаню». Христос Спаситель каже далі: «на потіпшення синів цього народу, що його моя Мати так дуже любить, запевняю тебе, що хочби з адових глибин треба їх ратувати, то Я виратую їх, при тім значними чудами буду послугувати, так, що багато людей на власні очі пересвідчаться о тім». «Моя доне, Я не забув на них! Я готов уділити нових ласк для моєї любі Еспанії, котру вільнодумці з такою завзятістю переслідують. Я хочу, щоб мої діти не улягли; Я буду їх спомагати в усіх боротьбах; зо Мною певна їх перемога!» «Це письмо знайдуть, коли година мого панування над Еспанією вже наблизиться; але заки Я то здійсню, очищу її від усякої плями».

А тоді, коли вже надійде ця година, Господь хоче, «щоб в

моїй Іспанії не було жадної провінції, ні села, ні хутора, ні жадного чоловіка, де не панувало б мое Серце. Іспанці будуть першим народом, що посвятиться моему пресвятому Серцю; але Я не вдоволюся якимбудь загальним посвяченням. Я хочу панувати в домах, в родинях, на проповідальницях, в урядах, у школах, у вартатах, у святилищах церков й на кожному місці, де по моїй волі, мої вірні сини повинні видіти й почитати мій образ».

Могучим середником, щоб одержати помочи від Господа в тих тяжких часах, буде призивання чудотворної Матери Божої якої образ в дивний спосіб недавно навіть і бомбовий замах не ушкодив.

Потім ще каже Господь: Могутність й шляхотність народу буде залежати від католицької віри й релігії. Якщо Іспанія дозволить релігії упасти, тоді вона сама буде знищена, зруйнована».

Дивним способом сталося, що ті списані об'явлення найшлися аж о сто літ, якраз перел кровавими переслідуваннями в теперішній Іспанії. А ще дивніше є це, що якраз в Іспанії збезчещують святі образи, бурять й палять церкви, убивають кожного, хто визнає імя Боже — цілком так, як це предсказано в повисшім об'явленю. Але коли в тім об'явленю читаємо й це, що Христос не дасть упасти своїм вірним, можемо сподіватися, що й в кровавій Іспанії скоро зникне безбожний комунізм і справді запанує царство Пресв. Серця Христового.

Прийшов до своїх, а свої його не прийняли...

Прийшов до нас Спаситель світа, обнови́те людських душ і замешка́в між нами як рівний нам по природі чоловіка, але необмежений своїм Божеством. Прийшов з любови до нас Сотворитель, але не дізнав її від своїх створінь. Прийшов у часи люті і страшні, коли людство тужило й ожидало Його приходу, бо потребувало Його, спасительної й цілющої на зболілі рани науки. Цю недолю змалював пророк Ісаїя в таких словах: Всі ми породилися — як прокажені, і вся праведність наша — як поваляна одіж; всі ми появи́ли, мов те листя й гріхи наші наче вітер розносять нас» (64, 6.) І хоч таким був нужденним чоловік у часи приходу Христа й так дуже тужив за предсказаним Пророками Месією, а то коли сповни-

лися предказані дні й післяв Господь свого Єдиного-родного Сина -- неприняли Його до себе, бо засліплені уми, не пізнали в Нім Бога й правдивого Месію. Темрява світа не обняла світла світа. Минає вже дві тисячі дів від тої хвилі, та однак і сьогодні є люди, що не розуміють як слід чого й пощо приходить Христос до нас у своїм Рождестві. Хоч святкуємо щороку ту цінну пам'ятку Його Народження й пригадуємо собі на Його спасительні науки, а однак тяжко нерідко згодитися з тим, що Христова наука нам поручає або до чого заохочує. Якби та наука сприяла з нашими злими нахилами, забаганками та привичками, то може всі любилиби Христа й узнали за свого Пана. Якже вимагає від нас посту-умертвіння тіла (особливо язика, піднебіння та склонности вигід), тоді буриться наша природа проти Христа, арозумних Божих засад, тоді вирікаємося й віддалюємося від солодкого Ісусового ярма, бо нам більше смакує та привичка, з якою ми віддавна зрослися. »Прийшов до своїх, а свої Його не прийняли.« І слушно до таких можна сказати: »а свої Його не прийняли«. Бо хто противиться Божому законові й науці, цей не приймає того, що ту науку поручив заховувати. А наша забаганка ані привичка до злого, не заспокоїть серця, ані щастя не дасть, бо каже св. Августин зі свого власного досвіду. »Не спокійне моє серце Господи, доки не спічне в Тобі!« А устами пророка каже сам Господь: »Я Господь, та нема Спасителя крім мене« (Іс. 43, 11). Не забуваймо, що Христос, будучи Богом, стався чоловіком лише тому, щоб ми стали дітьми Божими. Ісус полишив небо з любови до нас, полишив і ми з любови до Нього всяку лиху звичку, всяку грішну втіху. З любови до нас прийняв Ісус бідноту й несправедливі переслідування, тож візьмим і ми на себе з любови до Нього труди й жертви життєві, щоб бути правдивими христіянами. Ісус Син Божий став людиною рівною нам, станьмож і ми Йому рівні — святі й праведні в наших думках, словах і ділах.

ЗО СВІТА Й ЦЕРКВИ

Барра д'Арея відсвяткувала великий празник св. Николая 19. XII. Прибуло багато людей сусідних колоній. В навечері відправлено молебен і суплікацію: В сам день на торжеств. Сл. Божій запричащалося 200 душ. По Сл. Божій відбувся лейлон і шураска, а збірку призначила громада на новий цер. дзвін. Слідуючого дня мали спільне св. Причастя шкільні діти і старші, що того дня були перешкоджені. З деякими винятками, свято вдалося гарно, але дасть Бог, що на другий рік буде краще, бо громадяне розуміють до чого веде правдиво релігійне життя.

Лігасон святкував празник Непор. Зачаття в вівторок 22. XII. Людей до св. Причастя було понад 150. Діточки шкільні теж мали спільне приготування до св. Сповіді. По Сл. Божій і посвяченні води, відбувся лейлон, а дохід призначено на будову нової церкви. Ідейні громадяне задумують побудувати нову більшу церкву, щоб дати спромогу вірним зо сусідних колоній брати участь у богослуженні в церкві, а не слухати через вікна.

Які безбожники? Навіть у безбожній комуністичній Росії не всі є безбожниками. Молодий комуніст хотів дістатися до державної служби і якраз складав якийсь іспит. »Що то Бог?« питається іспитуючий учитель. Бог, відповідає він, — це те саме, що герой». »Добре. А що це релігія? питає учитель далі. »Релігія — це опіум для людей«. (Опіум опияє і туманує розум) »Дуже добре, дуже добре.

Отже товаришу, ви добре здали іспит«. — Слава Богу, слава Богу — скрикнув молодець із радости і три рази перехрестився. Видно, що дике безбожне виховання не вирвало віру з серця того молодця.

Релігійність еспанських націоналістів. Поміч Божа і воєнне щастя в часі теперішньої кровавої війни, яка тепер є в Іспанії, — є по стороні національних військ, котрі незвичайно одушевлено воюють проти комуністів. Та ті вояки і заслужили собі на поміч Божу, бо все роблять з Богом. Так наприклад національні війська здобували місто Бадайос від комуністів, тоді перший воєнний танк, що прийшов до міста, був прикрашений образом Серця Христового, а на другім танку був образ Ангела Хоронителя. Легіонарі входили до міста з медалями Пресвятого Серця Христового. В місті відразу запанувало велике одушевлення, церкви заповнилися. В Сарагоссі майже кожний публично носить на грудях медальон Серця Христового або Пр. Діви Марії.

Освячений Агнець кроватить. В Італійськім селі Сабіно близько Риму, в часі Служби Божої, що її відправляв о. Рафаїл Кодієтро, сталася несподівана подія. Коли він ломив освячений Агнець, випила з нього жива кров і змочила ідитон і обрус. Зворушаюча подія зацікавила не лише людей, але й місцевого єпископа, що занявся тою справою.

ПОДЯКИ

ва

вислухані
МОЛИТВИ.

Аргентина-Апостолес: *о. Маркіян Шкірпан ЧСВВ.*, прилюдно складають подяку Найс. С. Хр., Прч. Діві Марії Неустаючої Помочі і прочим угодникам Божим, св. Йосипові, св. Василієві Вел., св. Йосафатові і св. Терені за щасливий вихід з катастрофи, коли їдучи з Апостолес до Посадас, автобус вивернувся так, що покрив своїм тягарем всіх пасажерів. Деякі отримали тяжкі рани, що борються зі смертю і підписаний поніс лиш лекші ушкодження завдяки лиш опіці Найс. С. Хр. і прочим покровителям. Нехай Найс. С. Хр. буде від всіх прославлюване і почитане всіми Народами, а особливо Народом Українським на віки.

Дорізон. *Петро Костюк*, дякує Найс. Серцю Ісусовому, Прч. Діві Марії і св. Йосипові за одну ласку в шакрі і за многі інші ласки (1\$). — **Вера Іварані:** *Анна Пташник*, дякує Н. С. Хр. і Прч. Д. М. за охорону від поразення громом себе і дитинки (2\$). — **Дорізон:** *Мирон Смага*, складає найсердечнішу подяку Пресв. Серцю Ісусовому, Прч. Діві Марії і св. Йосипові за вислухані молитви і за многі інші ласки (1\$). — **Прудентополіс:** *о. Николай Лиско ЧСВВ.*, дякує св. св'яшмуч. Йосафатові за вислухання молитов за погоду на час обходу Храмового Празника цього святого у Прудентополіс і ще за многі інші ласки. — **О. Орест Дуб ЧСВВ.**, дякує Найс. С. Хр., М. Божій і св. Йосафатові за навернення одної родини й інші ласки. — **Санта Кляра:** *Дмитро і Юлія Лестівські*, дякують Найс. Серцю і Прч. Діві Марії за ласки і виздоровлення (2\$). — **Ріо д'Арея:** *Петро Хамуляк*, складає подяку Хр. Серцю за виздоровлення і інші многі ласки (1\$500). — **Іваї:** *Марія Курило*, дякує Н. С. Ісуса за вихід з тяжкої недуги (3\$). — **Кол. Іраті:** *Юрко Сеньків*, дякує М. Б., С. Хр. і св. Йосифові за виздоровлення жени з тяжкої недуги (1\$). — **Тіжуко Прито:** *Павло Тарнавський*, дякує Найсол' С. Хр. і Прч. Діві Марії за виздоровлення малої дитини (1\$). — **Барра Гранде:** *Ірина Федиш*, найщирішу подяку складаю Матері Божі Гошівській і св. Михайлові за виздоровлення матері з тяжкої недуги і за багато інші ласки (1\$). — **Марія Коцко**, дякує Матері Божій, Н. Сер. Ісусовому і св. Йосипові за щасливий поворот сина з війська і за мир і згоду в кружку Апост. Мол., в Родині і за багато ласк (2\$). — **Татіана Федиш**, дякує Небесному Отцю, С. Хр., Матерій Божі і св. Николаєві за шасливе плекання і здоров'я худоби (1\$). — **Аройо Павлиста:** *Марія Солтис*, дякує Н. С. Ісуса, Прч. Д. М., св. Йосипові і св. Йосафатові за вратовання обійстя від огню і за багато інших ласк (2\$). — **Іваї-Кальмон:** *Дмитро Гамуляк*, дякує Хр. Серцю, Прч. Д. Марії і св. Йосипові за багато отриманих ласк в минулім житті. — **Маркондес:** *Юлія Майстрович*, дякує Хр. С. і Матері Божі за вислухані молитви (2\$). — **Тіжуко Прето:** *Марія Сатан*, дя-

кує Прч. Д. М. і св. Йосифові за виздоровлення і за охорону від тяжкого припадку (1\$). — **Патос Вельос:** *Прокіп Шпак*, дякує Найсол. Хр. С. і св. Антонієві за віднайдення краденого коня (3\$). — **Мавріца:** *Явдоха Пристайко*, дякує Хр. Серцю за виздоровлення руки (1\$). — **Капанема:** *Василь Дзюба*, дякує Серцю Хр. Матері Божій і св. о. Николаю за одержані ласки (\$200). — **Гервал:** *Гринь і Марія Ткачук*, складають щиру подяку Найсол. С. Хр. Прч. Д. М., св. Йосафатові і св. Николяєві за виздоровлення сина Петруса з тяжкої недуги і зломаної ноги (1\$) — *Гринь Ткачук*, дякує Найсол. С. Ісуса, Прч. Д. М. і св. Йосипові за щасливе виздоровлення жінки з тяжкої недуги, в році 1933. — **Мавріца:** *Н. Н.* дякує Найсол. С. Хр. і М. Б. і Пресв. Родині за багато отриманих ласк в минулому році (2\$).

УПОКОЇЛИСЯ В БОЗІ:

Кандідо де Абрев: *Марія Дідур*, застержена Найсв. Тайнами, упокоїлася в Бозі 13. грудня 1936, в 64 році життя, проживши 40 літ у Бразилії. Була родом із села Раштівці, повіту Скалат. Лишила 7 дітей; з того 6 подружених а одна дочка, наймолодша, в Згромадженні ОС. Служ. Небіжка відзначалася великою побожністю і тихістю. Була ревною членк. Ап. М. — **Сетембро:** *Марія Ціхоцька*, чл. Ап. М. *Настя Соловій*, чл. Ап. М. — **Вісконде Іварупуава:** *Петро Куцула*, член Ап. Мол. походив із повіту Жовків. — **Іваї Бельтрон:** *Павло Стасюк* для 4 грудня ц. р. упокоївся в Бозі, прийнявши Н. Т. проживши 28 літ. Був членом Ап. Мол. і передплачував Місіонар. — **Пітанґа:** *Параскевія Кароліус* упокоїлася в Бозі 17. XI. з села Загір'я пов. Броди прожила 31 рік. — **Ріо д'Арея:** *Василь Клос* упокоївся в Бозі, 26. XII. ц. р. літ 72 пох. з Галичини Збаража, село Черкихівці був членом Ап. М. і передпл. Місіонар (1\$). — **Мавріца:** *Текля Заборська* літ 61 упокоїлася в Бозі дня 22. X. пох. з Галичини з пов. Бібрка.

ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ — о — ПОМОЛІМСЯ ЗА ЇХ ДУШІ.

Щоденна Молитва членів Апостольства Молитви

Божественне Серце Ісуса! Жертвую Тобі через Непорочне Серце Пречистої Діви всі свої молитви, праці і терпіння нинішнього дня як винагороду за свої гріхи. Лучу їх з тими наміренням, в яким Ти жертвував за нас на хресті і щоденно жертвуєш Себе на престолах цілого світа. Жертвую їх за св. католицьку Церкву, за Святішого Отця Пія XI, за навернення грішників, а особливо за особливі намірення св. Вітця.

Все для Тебе Найсвятіше Серце Ісуса. Божественне Серце Ісуса, нехай прийде Царство Твоє. Амінь — Солодке Серце Ісуса, вислухай просьб, які в сім місяці, дні заносять до Тебе члени Апостольства Молитви. — Серце Ісуса, спаси Україну! Серце Ісуса дай кат. Церкві єдність і згоду.

Освятити Господи тих, що люблять красу Твого Дому. (Слова за Служ. Божої)

На обнову парохіяльної Церкви в Прудентополіс

зложили свої ласкаві лепти слідуєчі жертводавці

З Віскунда Іварупуава.

П.П. Зофія Крайчий 0\$500

З інспектор Карвальо.

" Теодора Петришин 3\$000

З Ітанари.

" Марія Леуш 1\$500

З Катеадо.

" Кр. мужчин (ревіт. Іван
Небесняк) 15\$000

З Карльос Гомес

" Кирило Гнида 5\$000

" Міхал Дзьоба 100\$000

З Кандідо Абрев

" Василь Дідур 7\$000

" Павло Петрів 2\$000

З Конауль поль:

" Гринько Ганиш 5\$000

З Капаніми

" Николай Кравчук 10\$000

З Лінасон

" Анна Валецук 2\$000

З Мавріці.

" Кр. ж. дів. А. М. (на сукинку
Найс. Тайя) 8\$600

" Михайло Кишула 5\$000

" Павло Дзьоба 5\$000

" Яким Дзьоба 5\$000

" Кр. невр. Анст. Молитви 10\$000

" Марія Обчарська 5\$000

" Никола Дзьоба 5\$000

" Марія Обчарська 5\$000

З Маркондес

" Анастасія Кукурулда 20\$000

" Йосифа Мелех 2\$000

" Іван Скоропад 5\$000

З Нової Галіції

" Михайло Горбятий 5\$000

" Гринько Гладкий 4\$000

" Михайло Петрів 5\$000

" Петро Лужацький 5\$000

" Гринько Бедрицький 2\$000

" Блашко Ціхоцький 5\$000

" Параскева Ціхоцька 2\$000

" Кр. ж. хлопц. А. М. (ревіт.

Василь Миськів) 14\$000

" Гринько Музика 4\$000

З Прудентополя

" Аматорський Кругок з обох
представлень на св. Йосафата
зібрав на мальованвя церкви
чистого доходу 381\$00

Честь йому за це!

З Накру

" Анна Зарібняк 2\$00

" Анастасія Крайчий 2\$00

З Овтубро

" Анна Конопацька 1\$00

" Семко Прощ 3\$00

Ароїо Павліста.

" Василь Ціхоцький 1\$00

З Антоніни

" Марія Смага 2\$00

З Барра Гранде.

" Катарина Сіняквейч 3\$00

" Розалія Музика \$7

" Нестор Музика \$4

" Н. Кр. ж. невр. А. М. Ан. Фуркев. 7\$00

" Теодозій Патерига 10\$00

" Ева Гуменюк 2\$00

" На весілю у Н. Н. 7\$00

З Барра Манси.

" Кр. ж. муж. А. М. реж. Зах. Баран

" Ксеня Баран 5\$00

З Девембро:

" Анастасія Головата 1\$00

" Марія Головата 2\$00

(Дальше буде)

Чол.	Дні	Українсько-католическі свята
1	П	Н. Рік. Обр. Г., Вас. В.
2	С	Сичьвєстра п. (с. п. Пр.)
1. Гл. 8. На ут. Св. 11. На С. В. Ап. з. 298 і 280. Св. Мир. 1. і Лк. з. 93.		
3	Н	Нед. пер. Прос. Мал. пр.
4	П	70 Ап. і Теокісти пр.
5	В	Нав. Бог. Теол. і Теоні
6	С	Богоявлення Господне
7	Ч	† Соб. Івана Хр.
8	П	Юрія, Ємільяна преп.
9	С	Полієвкта м. (с. п. Прос.)
2. Гл. 1. На ут. Св. 1. На С. В. Ап. з. 224 і 285. Св. Мат. 8. і Лук. 94.		
10	Н	Н. по Пр. Закхєя і Гр. Нїс.
11	П	† Теодозія
12	В	Татїяни і Евпраксії мм.
13	С	Єрміла м.
14	Ч	ОО. в Синаї і Р. убитих
15	П	Павла з Тев. пр.
16	С	Поклін ок. св. А. Петра
3. Гл. 2. На ут. Св. 2. На С. В. Ап. з. 296 і 335. Св. Лук. 80. і 24.		
17	Н	Мит. і Фарисєя † Ан. В.
18	П	Атаназія
19	В	Макарія пр.
20	С	† Евтимія пр.
21	Ч	Максима
22	П	Тимотея ап.
23	С	Климентія св.
4. Гл. 3. На ут. Св. 3. На С. В. Ап. з. 135. Св. Луки 70.		
24	Н	Н. Бл. Сина і Ксенї пр.
25	П	† Григорія
26	В	Ксенофонта пр.
27	С	† Пер. моц. св. Ів. З.
28	Ч	Єфрема пр.
29	П	Пер. моцї Ігната Бог.
30	С	Трьох Святителїв
5. Гл. 4. На ут. Св. 4. На С. В. Ап. з. 140. Св. Мт. 106.		
31	Н	Н. Мяс. Кира і Ів. без.

Й. І. в Г. П. Щира дяка Вам за такий гарний та правдиво-католицький лист. Дійсно, це правда, що брехня й баламутство легше приймається й шириться між людьми, але тільки між людьми слабкої волі, що підлягають впливам чужим і нерозумним, ніж правда й здорова думка. Бо правду розуміє тільки чоловік чесний, сталий і характерний, а таких мало. До неправди й фальшу лише легке сміття — богузир або справні легководухи. Честь Вам за те, що бороните Христової правди й доброї справи, яку знають і цінують люди сталої й культурної Шаріть «Місіонар» і календар та щораз більше здибуєте передплатників, і дістанете гарну й цінну нагороду!

П. Г. з І. Чи можна причащатися, коли відчувається неспокій за дивні гріхи?

Треба мати дві речі на увазі, як хто хоче гідно причащатися. 1) Стан ласки Божої й 2) добрий намір. 1) По св. Сповіді душа одержала ласку Божу й вона в тоді мила Г. Богу. 2) Коли бажаємо частіше причащатися не для людського оця, тільки щоб зростати в душевній житті й щораз більше зближатися до Ісуса й помножувати в собі Божу ласку, — тоді маємо добрий намір. Хто має ті дві умовини, може безпечно причащатися чисто, з хілею і пожитком.

С. В. з М. Ваш вірш гарний щодо змісту, тільки бракує йому форми й поетичного полету, тому помітити його не можемо. Пробуйте інший, певно вдасться. Не завоюйте свіжого талану. Дописи теж можна прислати, але короткі.

Н. Д. в Р. Пятаєте, коли треба приходити на Сл. Божу, щоб її послужати з користю для душі. А ми вже писали в попередньому числі. Видко, що Ви не читали Місіонаря за грудень. А може ще не дійшов до Вас. Перечитайте собі уважно і будете мати відповідь.

З удячності за віру, яку ми дістали від Бога, помагаймо ту віру засти також іншим душам. За ті скарги ласк, якими нас обсилав єподь, помагаймо з усіх сил розливати ті скарги і на інших, ділячися ними з можливо великим числом Божих сотворінь. — Цій XL